

Kedves Plébános atya!

Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntelek!

Keralát, amely egy India déli részén levő állam, **történelmének legszörnyűbb árvize pusztítja**, és földcsuszamlások sorozata okozott még nagyobb sokkot az államnak. Ebben az államban él **a legtöbb katolikus. Az árvíz pedig azokat a területeket érintette leginkább, ahol a keresztény közösség többségben van.** Egy fontos dologról szeretném értesíteni benneteket, hogy a hindu fundamentalista kormány, ami uralkodik Indiában **nem nyújt kellő támogatást a keresztényeknek**, nem nyilvánítja ki nemzeti katasztrófának. Ezen kívül nem engedi a keralai kormányt fogadni különböző országok által felajánlott összegeket. Így magukra vannak hagyva az árvíz sújtotta emberek.

Szakadó eső, túláradt folyók és földcsuszamlások sorozata páratlan katasztrófát okozott ennek a kis államnak. Ez kétségtelenül történelme nagy katasztrófája.

Az özönvíz több mint **400 életet követelt**, az államfő szerint. 39 gátból 35-öt egymás után kellett kinyitni, mert beteltek a tározók vagy átbukott a víz rajtuk és a szakadás szélén álltak. 44 folyó közül 41 kiöntött a medréből.

A halálesetek száma nap mint nap emelkedett, és több mint 1000 embert eltűntként tartanak nyilván. Közel egymillió embernek kellett elmenekülnie az árvíz elől. Nagyon sok kórház víz alá került és több száz beteget kellett kimenekíteni. A hirtelen lezúduló víz miatt sokan a házukban rekedtek, és a második emeletre menekültek, gondolva, hogy oda nem ér fel a víz, de azt is elérte és így is sokan meghaltak. A legtöbb iskola, templom, mecset és hindu templom menedékhely lett. A városomban levő nemzetközi repülőtér is víz alá került. A vasúttársaság leállította a vonatközlekedést, az utakat lezárták, a boltokat is víz árasztotta el, minden nehéz lett. A monszun időszakban ebben az évben 30%-kal több volt az eső mennyisége, így a föld nem tudta elnyelni a vizet, ezért következtek be a földcsuszamlások, amelyek embereket temettek el élve, házakat sodortak el.

A fiatalok sokasága csoportokba verődve elkezdte menteni az embereket, mert hirtelen kellett segíteni. Volt olyan fiatal, aki életét vesztette a mentés közben. Akkora volt a vízmennyiség, hogy a legtöbb halász a hajójával mentette az embereket. Az egyik képen láttam egy halászhajót a városunk közepén, s mivel levonult a víz, az ott fennakadt. Egy emlék! Egy kicsit azon gondolkodtam, miért hívta Jézus a halászokat. Talán azért, hogy a különböző árvizekben elsüllyedő embereket megmentse?

Több mint **5000 menekülttábort kellett felállítani**, ahol az embereket ápolták, vigasztalták, étellel és ivóvízzel látták el. A legújabb becslés szerint 20-30000 crore (indiai rupia) sem elég kárpótolni ezt a katasztrófát. Ez kb. 10-15000 milliárd forint. Kerala állam 3 éves költségvetésének felel meg.

A családomról annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy mi is a Periyar (a legnagyobb) folyó mellett lakunk. Általában a monszun időszakban meg szokott emelkedni a folyó vízszintje, de soha nem jön ki a medréből. Ezért nem vették komolyan a szüleim az esőt. De a napokig tartó özönvízszerű folyamatos eső után kicsit megijedtek, hogy mi lesz. Ekkor történt az állami vezetőségtől a bejelentés, hogy a gátakat ki kell nyitni, mert minden tározó megtelt; piros riasztás van érvényben. Így hirtelen megemelkedett a víz, a folyók mellett élő emberek településén, házakban, minden, ami ott volt, víz alá került. Nem volt idejük összepakolni, mert körbevett a víz mindent, és így azzal menekültek el, amit a kezükbe kaptak. A szüleim is és a testvérem családja is. Az elején folyamatosan kapcsolatban voltam velük, de aztán megszakadt a kapcsolatunk, mivel lemerültek a telefonok és áramszünet volt néhány napig. Először egy rokon házába menekültek, amikor odaért a víz, egy másik rokonhoz, amikor oda is elért a víz, akkor a hegyekbe. Addigra a víz már ellepte a várost. A szüleim és testvérem háza 6 napig vízben állt, ők pedig a menekülttáborban voltak. Amikor ezek történtek, néhány napig egyáltalán nem tudtam róluk. Amikor sikerült kapcsolatot teremteni bátyámmal, akartam hallani szüleimet, kértem bátyámat, hogy adja oda a telefont. Édesapám első szavai a következők voltak – amit először hallottam az ő szájából életemben: „Fiam, mindenünk odalett.” Biztattam, és mondtam neki, hogy nem veszítettünk el semmit, mert éltek, és hiszünk Istenben, aki mindent újrateremt és újjá teremt. Ugyanezt mondtam édesanyámnak is, aki elkezdett sírni.

Az augusztus 19-én az Úr angyala imádság alatt **Ferenc Pápa külön kérte** az egyetemes egyházat, hogy lehetőségeink szerint támogassuk az árvíz sújtotta területen élő embereket imáinkkal és anyagi hozzájárulással. **Valóban nagyon sokan nélkülöznek, különösen keresztény katolikus családok. Nehéz időket élnek. Szolidaritásunk jeléül kérek benneteket, hogy hordozzuk őket továbbra is imáinkban.** A Jóisten keze védje meg őket a következményektől, mint pl. járványok, és a mi anyagi segítségünk adjon lehetőséget nekik talpra állni. A Pápai Missziós Művek nevében, magam nevében, szüleim nevében és minden szükségét szenvedő keralai ember nevében megköszönöm nektek. Isten áldjon meg mindenkit!

A Pápai Missziós Művek számlájára lehet hozzájárulást küldeni és a közleményben külön fel kell tüntetni: **árvíz**

Erste bank- 11600006-00000000-27778649

Testvéri szeretettel

Benvin Sebastian SVD

a Pápai Missziós Művek igazgatója

CyberLink
YouCam Perfect

CyberLink
YouCam Perfect

CyberLink
YouCam Perfect

CyberLink
YouCam Perfect